

„Abban az időben, amikor Jézus Galileába készült, találkozott Fülöppel. „Kövess engem!” – mondta neki. Fülöp Betsaidából származott, András és Péter városából. Amikor találkozott Nátánáellel, közölte vele: „Megtaláltuk, akiről Mózes törvénye és a próféták szólnak: a názáreti Jézust, József fiát.” „Jöhet-e valami jó Názáretből?” – kérdezte Nátánáel. „Jöjj, nézd meg!” – felelte Fülöp. Amikor Jézus látta, hogy Nátánáel közeledik hozzá, így szólt: „Nézzétek, ez egy igaz izraelita! Nincs benne kétszínűség!” Nátánáel megkérdezte: „Honnan ismersz engem?” Jézus így felelt: „Még mielőtt Fülöp hívott volna, láttalak a fügefa alatt.” [...]

Bevezető relaxáció – elcsendesedés

Helyezkedj el kényelmesen.

Ha teheted, hunyd be a szemed, vagy engedd, hogy a tekinteted megpihenjen egy ponton.

Figyeld meg a légzésedet. Nem kell változtatnod rajta – csak észrevenni.

Belégzés... kilégzés...

Minden kilégzéssel engedd el, ami most foglalkoztat, ami feszít, ami elvonja a figyelmedet.

Érezd, ahogy a tested lassan megnyugszik. Vállaid elnehezülnek, az arcod ellazul, kezeid megpihennek melletted.

Most képzelj el, hogy Jézus tekintete rád irányul.

Nem vizsgál, nem ítél – csak lát. Úgy lát, ahogy vagy. A „fügefa alatt”. Úgy, ahogy más nem látott még. Teljes valódban.

Maradj ebben a csendben egy ideig... és nyisd meg a szívedet a mai örömhírnek, amely János evangéliumából való (Jn 1,43–51), és Jézus első tanítványainak meghívását, valamint a hit megszületésének útját mutatja be.

Ez a történet nem nagy tettekről szól, hanem találkozásokról. Jézus úton van, és közben megszólítja Fülöpöt. Csak ennyit mond: „Kövess engem.” – nem tanít először, nem is indokol. Fülöp sem magyaráz, nem győzködi Nátánáelt. Amikor kételybe ütközik – „Jöhet-e valami jó Názáretből?” – nem vitatkozik, nem sértődik meg. Csak ezt mondja: „Jöjj, és nézd meg.”

Nátánáel előítélettel közeledik, mégis elindul. És Jézus nem a kérdésért kéri számon, hanem meglátja őszinte érdeklődését: „Nincs benne kétszínűség.” Nátánáel valószínűleg nem különleges teljesítménye miatt fontos Jézusnak, hanem azért, mert őszinte, kimondja, amit gondol, kimondja kétségeit. Nem játssza meg magát. Vajon mi történhetett a fügefa alatt, ami ennyire meggyőző volt Jézus számára? (A fügefa nagy levelei, dús koronája véd, árnyékot ad a tűző nap ellen, eltakar a kíváncsi tekintetek elől, ezért alkalmas az imádság, az Istenről való elmélkedés helyének – lehet, hogy ezt a „beszélgetést” látta Jézus.)

Hol van az én „fügefám” – az a hely, ahol igazán önmagam vagyok?

Voltál már úgy, hogy hívtak valamire, de rögtön megszólalt benned egy hang: „*Ugyan, ebből biztos nem lesz semmi.*” Nátánáel is így volt ezzel. Hall Jézusról, és az első reakciója nem a lelkesedés, hanem a kétely. És Jézus mégis szívesen fogadja. Nem várja, hogy „kész” legyen. [Nátánáel, a későbbi Szent Bertalan apostol vértanú halált halt.]

Talán neked is vannak kérdéseid, néha kételkedsz, nem mindig érzed magad „elég jónak”. Ez nem akadály, ez kiindulópont. Isten nem ott kezd, ahol te erős vagy! Egy útra hív. A hit nem egyszeri élmény, hanem út, kérdésekkel, felfedezésekkel, növekedéssel. Vagyis: amit most értesz, az még csak a kezdet. Nem baj, ha kérdezel, nem baj, ha nem vagy biztos mindenben, nem baj, ha előítéleteid voltak, de hajlandó vagy elindulni. Igazán nagy örömhír, hogy Isten nem csak a vallásos pillanatainkban lát, hanem ott is, ahol fáradtak, kételkedők, magányosak vagyunk. Ott is, ahol „csak” önmagunk vagyunk. Azt mondja: jó, hogy itt vagy. Nem azért, mert kész vagy, hanem mert őszinte vagy előtte. Egy ilyen találkozás mindig többre hív, mint amit először megértünk.

Istenem!

sokszor kételkedem, sokszor előre ítélek. Mégis hívsz. Adj bátorságot, hogy elinduljak feléd, akkor is, ha nem látok mindent tisztán. Tényleg tudsz kezdeni velem valamit – így, ahogy most vagyok?

Maradj még egy rövid csendben... és engedd, hogy egy mondat, egy kép vagy egy érzés megszólítson.

Isten gyakran nem onnan jön, ahonnan váránk.

Végh Györgyi, Budapest

A Lateráni bazilikában (San Giovanni in Laterano, Róma) található Szent Bertalan szobrot a francia szobrász, ifj. Pierre Le Gros készítette az 1700-as évek elején a bazilika apostolszobrainak sorozatában.